

Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

Sterven en de dood.

De doden en onze gebeden.

Gottfried de Purucker.

Vr. Is het goed voor de doden te bidden?

Ik hoop dat ik de gevoelens van niemand kwets als ik zeg dat het volgens mij niet verkeerd is, maar ik geloof ook niet dat het enige zin heeft! De natuur, in haar wonderbaarlijk mededogen, in haar harmonie, in de verheven muziek die in het hart van de dingen aanwezig is, weet veel beter dan wij mensen wat goed is voor onze dierbaren die sterven. Er wordt goed voor hen gezorgd.

Het is niet slecht om voor de doden te bidden, maar tot wie wilt u bidden? Wilt u de grote geest van het heelal vertellen wat u, arme man of vrouw, denkt dat goed is voor onze dierbare doden? De natuur weet dat oneindig veel beter dan wij. Als u voor de doden bidt en het maakt u gelukkig en het geeft u troost, dan kunt u bidden. Maar iets wezenlijk goeds zit er niet in. Vergeet niet dat er oneindig goed voor de doden wordt gezorgd. Belangrijk is dat we het leven zo goed mogelijk leven zolang we leven; dan hoeven we geen angst te hebben voor de dood. De dood is mooi, heel mooi.

Liefde, zuivere volmaakte liefde kan zelfs verder reiken dan de grenzen van de dood en onze geliefden bereiken; maar het moet geen zelfzuchtige liefde zijn, want die belemmert het werk van de natuur in de onzichtbare werelden. Onze liefde voor onze dierbare doden zou onpersoonlijk moeten zijn; en ons beste gebed voor onze doden is deze liefde. Ze helpt, doet onszelf goed en we worden er beter door.

Aspecten van de Occulte Filosofie, blz. 601

© 1999 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag